

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/2350/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121399685
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121399685.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO:47967692, zast. JUDr. Oskar Chnápko, so sídlom: Komenského 3, 974 11 Banská Bystrica proti povinnému: N. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: U. námestie XXXX/X, XXX XX X. o vymoženie 1 591,36 EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/2350/2021 zo dňa 11. októbra 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/2350/2021 zo dňa 11. októbra 2021 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 12.06.2021 domáhal od povinného vymoženiu 1 591,36 EUR s prísl. na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.02.2019, sp. zn. 6Up/1215/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.04.2019 a vykonateľnosť dňa 13.04.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica, po posúdení návrhu, uznesením sp. zn. 17Ek/2350/2021 zo dňa 11.10.2021, zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, keď dospel k záveru, že z hmotnoprávneho hľadiska osoba vystupujúca v základnom súdnom konaní ako žalobca, nebola nositeľom judikovaného hmotnoprávneho nároku v čase vydania exekučného titulu. Exekučný súd mal za preukázané, že k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok došlo dňa 25. 10. 2018, k nadobudnutiu účinnosti postúpenia pohľadávok došlo dňa 20. 12. 2018, a k vydaniu exekučného titulu dňa 22. 02. 2019. K prevodu jednotlivých práv a povinností došlo teda ešte v čase pred vydaním samotného exekučného titulu. Takto realizovaný prevod práv však nenašiel oporu v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nakoľko ako žalobca je označený postupca a nie postupník. Zmluvnými stranami realizovaný prevod práv(a) nebol odzrkadlený v procesnom nástupníctve, a teda v správnom riešení aktívnej legitímácie v základnom súdnom konaní, pričom v exekučnom konaní už prevod práva, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, nemožno naprávať ani naň prihliadať.

3. Proti uzneseniu podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „Súd pri vydávaní napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že postúpenie pohľadávky sa neprejavilo v zmene účastníka konania v základnom súdnom konaní, a teda ani v samotnom exekučnom titule, avšak súd zrejme opomenul na ust. § 15 ods. 4 písm. f) ZoÚP. V rámci upomínacieho konania súd na akékoľvek návrhy na zmenu účastníkov konania neprihliada. V danom prípade teda právny predchodca oprávneného, Poštová banka, a.s. ako žalobca prostredníctvom upomínacieho konania, podal voči povinnému ako žalovanému žalobu. V období od podania žaloby do vydania platobného rozkazu došlo k postúpeniu pohľadávky na oprávneného. V prípade „klasického“ súdneho konania, teda mimo upomínacieho konania, by zo strany právneho predchodcu oprávneného bol využitý postup v zmysle § 80 CSP a bol by podaný návrh, aby do konania na jeho miesto vstúpil oprávnený. Keďže v rámci

upomínacieho konania v zmysle § 15 ods. 4 písm. f) ZoÚP, by sud na takýto návrh neprihliadal, právny predchodca oprávneného, ako ani oprávnený nemali inú zákonom stanovenú možnosť dosiahnuť zmenu v osobe žalobcu pred vydaním platobného rozkazu. Za súčasnej situácie, nie je možné zo strany oprávneného uplatniť postup v zmysle § 224 CSP, teda žiadať opravu platobného rozkazu, ako ani podať odvolanie, ako ani iný riadny, či mimoriadny opravný prostriedok proti predmetnému platobnému rozkazu. Taktiež oprávnený nemá možnosť opätovne uplatniť nárok voči povinnému z dôvodu, že (i.) nárok priznaný sporným platobným rozkazom by bol pri opätovnom uplatnení zo strany oprávneného posudzovaný ako premlčaný, pričom s odkazom na § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, (ii.) ako aj z dôvodu prekážky res iudicata, teda prekážky rozsúdenej veci.“ Navrhol preto sťažnosťou napadnuté rozhodnutie zrušiť.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 15 ods. 4 písm. f) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, v znení zákona č. 211/2021 Z. z. (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“), počas konania sa neprihliada na návrh na zmenu účastníkov konania.

9. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Odôvodnenie napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka súd považuje za presvedčivé, dostatočné a jasné, pričom vyšší súdny úradník sa vysporiadal so všetkými, pre rozhodnutie vo veci relevantnými, tvrdeniami oprávneného.

10. Ku hmotnoprávnej zmene účastníka konania na strane oprávneného (žalobcu) došlo počas základného konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Uvedenú zmenu vyhodnotil vyšší súdny úradník ako dôvod zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, keď uvedená zmena mala byť vyhodnotená v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Exekučný titul bol vydaný v prospech žalobcu, spoločnosti: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890. Ako oprávnený v exekučnom konaní vystupuje spoločnosť: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. K účinnosti postúpenia pohľadávky zo spoločnosti Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 na spoločnosť: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692 malo dôjsť 20. 12. 2018, exekučný titul bol vydaný dňa 22.02.2019. Ako vyplýva z potvrdenia o pridelení veci, návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní bol doručený žalobcom, spoločnosťou Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, súdu dňa 07. 12. 2018. V čase podania návrhu tak spoločnosť Poštová banka, a.s. bola aktívne vecne legitimovaná na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu. Z dôvodu osobitnej úpravy upomínacieho konania sa na návrh na zmenu účastníka konania v upomínacom konaní počas konania neprihliada (§ 15 ods. 4 písm. f) zákona o upomínacom konaní). Oprávnený v sťažnosti tvrdí, že pokiaľ došlo k zmene účastníka konania v upomínacom konaní, žalobca nemohol účinne dosiahnuť zmenu účastníka konania, keď na jeho prípadný návrh by súd neprihliadol.

11. Žalovaný ako postupca mal byť obozretným pri nadobúdaní pohľadávok, nakoľko z ustanovenia § 15 ods. 4 písm. f) zákona o upomínacom konaní vyplýva, že na návrh na zmenu účastníka konania sa počas upomínacieho konania neprihliada. Postupca a postupník v upomínacom konaní nemajú bez ďalšieho možnosť v upomínacom konaní dosiahnuť zmenu účastníka konania. Nakoľko upomínacie konanie je len alternatívnym spôsobom možnosti uplatnenia pohľadávky (okrem § 1 ods. 2 zákona o upomínacom konaní napríklad uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 276/2018-26 zo dňa 26. 04. 2018 (zverejnené č. 67/2018 ZNaU), či uznesenie č.k. I. ÚS 396/2020-11 zo dňa 20. 08.

2020), je následne na účastníkoch zmluvy o postúpení pohľadávok, akým spôsobom špecifikujú predmet zmluvy a či postupník prejaví vôľu nadobudnúť aj pohľadávku uplatnenú postupcom v upomínacom konaní. Ani samotné uplatnenie pohľadávky v upomínacom konaní totiž bez ďalšieho neznamená, že sa na návrh na zmenu účastníka nebude prihliadať, keď o takomto návrhu môže rozhodnúť súd, ktorému bola vec postúpená, alebo súd, ktorý pokračuje v konaní (§ 15 ods. 5 zákona o upomínacom konaní). Postupník tak mal možnosť voľby, či pohľadávku postupcu uplatnenú v upomínacom konaní nadobudne, aj s rizikom prípadnej vady exekučného titulu, alebo ju nadobudne a procesne predvídaným spôsobom dosiahne pokračovanie konania na miestne a vecne príslušnom súde, ktorý je oprávneným rozhodnúť aj o návrhu na zmenu účastníka konania, alebo takúto pohľadávku odmietne od postupcu nadobudnúť. Nemožno preto priznať úspech tvrdeniu oprávneného v sťažnosti, že cit.: „nemali inú zákonom stanovenú možnosť dosiahnuť zmenu v osobe žalobcu pred vydaním platobného rozkazu“, keď takáto možnosť je s prihliadnutím na § 15 ods. 5 zákona o upomínacom konaní možná, no v upomínacom konaní postupca, ani postupník zmenu v osobe veriteľa súdu neoznámili a návrh na zmenu účastníka konania podaný nebol. Možno preto uzavrieť, že nedochádza k odmietnutiu poskytnutia spravodlivosti v prípade, ak sa postupník rozhodne nadobudnúť od postupcu pohľadávku, ktorú uplatnil v upomínacom konaní a postupca, ani postupník súdu v upomínacom konaní nepodajú návrh na zmenu účastníka konania. Záver vyššieho súdneho úradníka v sťažnosťou napadnutom uznesení je preto správny a je výsledkom skutkového stavu ktorý zapríčinili výlučne svojim (ne)konaním oprávnený (postupník) a žalobca (postupca).

12. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Ek/2314/2021 zo dňa 08. 10. 2021 vydaného vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že osoba označená ako oprávnená v návrhu na vykonanie exekúcie nie je skutočne oprávnená požadovať splnenie vymáhaného nároku z dôvodu, že k prevodu vymáhanej pohľadávky došlo ešte pred vydaním exekučného titulu, a tento prevod sa neprejavil v zmene účastníka konania v základnom súdnom konaní, a teda ani v samotnom exekučnom titule, a preto je podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, keď na v návrhu označenú osobu neprešlo právo z exekučného titulu.

13. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

15. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

17. Súd na podklade vyššie uvedeného výkladu a zistených skutočností dospel k záveru, že preskúmané uznesenie je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách sťažnostného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28.02.2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

18. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§